

ilma on täynnä helmiäiskuolemia. takinliepeesi ovat menneet tunnen jokaisen
pienen kiven jalkojeni alla, minäkin olen paikalleni puutunut edellisessä
päässäni muistin, kuinka kiivetään taivasta kohti kasvavia tikapuita saatoin
altaan pohjassa pitää kädestäsi hetken. nyt kaikki lempisanani ovat
kuivuneet kokoon mutta yhä ihoasi vasten perhosen siipinä lepattavat ripseni
yhä sinä minut tunnet.